

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 59/2012
05.09.2012. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Bate Cvetkovića, predsednika veća, Nevenke Važić, Anđelke Stanković, Veska Krstajića i Ljubice Knežević-Tomašev, članova veća, sa savetnikom Vesnom Veselinović, zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljenog I.M., zbog krivičnog dela teško delo protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz člana 201. stav 4. u vezi člana 195. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz. br. 426/12 od 06.07.2012. godine, podignutom protiv pravnosnažnih presuda Osnovnog suda u Vršcu K. broj 571/10 od 08.11.2010. godine i Apelacionog suda u Novom Sadu Kž1 83/11 od 28.03.2012. godine, u sednici veća održanoj u smislu člana 422. stav 3. ZKP-a, dana 05.09.2012. godine, doneo je

P R E S U D U

DELIMIČNO SE UVAŽAVA zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz broj 426/12 od 06.07.2012. godine, kao osnovan, pa se PREINAČUJE u pogledu odluke o krivičnoj sankciji presuda Apelacionog suda u Novom Sadu Kž1 83/11 od 28.03.2012. godine kojom je preinačena presuda Osnovnog suda u Vršcu K. 571/10 od 08.11.2010. godine, tako što Vrhovni kasacioni sud okrivljenog I.M. za krivično delo teško delo protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz člana 201. stav 4. u vezi člana 195. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Republike Srbije osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od dve godine, dok se zahtev za zaštitu zakonitosti u odnosu na povredu krivičnog zakona iz člana 369. tačka 4. ZKP ODBIJA kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Osnovni sud u Vršcu je presudom K 571/10 od 08.11.2010. godine okrivljenog I.M. oglasio krivim zbog krivičnog dela teško delo protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz člana 201. stav 4. u vezi člana 195. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Republike Srbije i osudio ga na kaznu zatvora u trajanju od tri godine. Na osnovu člana 86. KZ okrivljenom je izrečena mera bezbednosti zabrana upravljanja motornim vozilom „B“ kategorije u trajanju od jedne godine računajući od dana pravnosnažnosti presude te je određeno da se vreme provedeno u zatvoru ne uračunava u vreme trajanja ove mere.

Presudom Apelacionog suda u Novom Sadu Kž1 83/11 od 28.03.2012. godine, delimično je uvažena kao osnovana žalba branioca okrivljenog, samo u delu odluke o krivičnoj sankciji, pa je preinačena prvostepena presuda tako što je drugostepeni sud okrivljenog zbog krivičnog dela teško delo protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz člana 201. stav 4. u vezi člana 195. stav 3. u vezi stava 1. KZ, za koje je prvostepenom presudom oglašen krivim, osudio na kaznu zatvora u trajanju od dve godine i na osnovu člana 68. KZ SRJ okrivljenom izrekao i meru bezbednosti zabrana upravljanja motornim vozilom „B“ kategorije u trajanju od jedne godine, računajući od pravnosnažnosti prvostepene presude, u koju se ne uračunava vreme provedeno u zatvoru, dok je u preostalom delu navedena žalba odbijena kao neosnovana, a prvostepena presuda u nepreinačenom delu potvrđena.

Protiv ovih presuda Republički javni tužilac je podigao zahtev za zaštitu zakonitosti zbog povrede krivičnog zakona iz člana 369. tačka 4. ZKP-a i bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 9. ZKP sa predlogom da Vrhovni kasacioni sud preinači pravnosnažnu presudu Apelacionog suda u Novom Sadu Kž1 83/11, izostavljanjem mere bezbednosti iz opisa krivične sankcije koja je izrečena okrivljenom.

Vrhovni kasacioni sud je održao sednicu veća u smislu člana 422. stav 3. ZKP-a, u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, na kojoj sednici je razmotrio spise predmeta sa navedenim

pravnosnažnim presudama, pa je, po oceni navoda u zahtevu za zaštitu zakonitosti, našao:

Zahtev je delimično osnovan.

Osnovano se u zahtevu za zaštitu zakonitosti ukazuje da je pravnosnažnim presudama Osnovnog suda u Vršcu K. 571/10 od 08.11.2010. godine i Apelacionog suda u Novom Sadu Kž1 83/11 od 28.03.2012. godine, na štetu okrivljenog I.M., učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 9. u vezi člana 382. ZKP-a.

Naime iz spisa predmeta proizlazi da je presudom Opštinskog suda u Vršcu K 69/2000 od 19.10.2000. godine okrivljeni I.M. oglašen krivim da je izvršio krivično delo teško delo protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz člana 201. stav 4. u vezi člana 195. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Republike Srbije i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od tri godine.

Rešenjem Okružnog suda u Pančevu Kž 21/2001 od 19.03.2001. godine, uvažene su kao osnovane žalbe branioca okrivljenog i Opštinskog javnog tužioca u Vršcu te je prvostepena presuda ukinuta i predmet je vraćen prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Presudom Opštinskog suda u Vršcu K. 147/01 od 27.03.2008. godine okrivljeni I.M. oglašen je krivim zbog krivičnog dela teško delo protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz člana 201. stav 4. u vezi člana 195. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Republike Srbije i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od tri godine.

Okružni sud u Pančevu je rešenjem Kž. broj 522/08 od 01.10.2008. godine uvažanjem žalbe branioca okrivljenog i po službenoj dužnosti ukinuo prvostepenu presudu i predmet vratio prvostepenom sudu na ponovno suđenje, pred potpuno izmenjenim većem.

Presudom Opštinskog suda u Vršcu K. broj 370/08 od 18.05.2009. godine okrivljeni I.M. oglašen je krivim zbog krivičnog dela teško delo protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz člana 201. stav 4. u vezi člana 195. stav 3. i stava 1. Krivičnog zakona Republike Srbije i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od tri godine koja presuda je uvažanjem žalbe branioca okrivljenog ukinuta rešenjem Okružnog suda u Pančevu Kž 899/09 od 16.12.2009. godine te je predmet vraćen prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

U ponovljenom postupku Osnovni sud u Vršcu je presudom K. 571/10 od 08.11.2010. godine okrivljenog oglasio krivim zbog krivičnog dela teško delo protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz člana 201. stav 4. u vezi člana 195. stav 3. i stava 1. KZ RS i osudio ga na kaznu zatvora u trajanju od tri godine i izrekao mu napred navedenu meru bezbednosti zabrane upravljanja motornim vozilom „B“ kategorije.

Ova presuda je delimičnim uvažanjem žalbe branioca okrivljenog preinačena presudom Apelacionog suda u Novom Sadu Kž1 broj 83/11 od 28.03.2012. godine, u pogledu odluke o krivičnoj sankciji tako što je drugostepeni sud okrivljenog za predmetno krivično delo osudio na kaznu zatvora u trajanju od dve godine i na osnovu člana 68. KZ SRJ mu izrekao meru bezbednosti zabrane upravljanja motornim vozilom „B“ kategorije u trajanju od jedne godine.

Vrhovni kasacioni sud nalazi da su Osnovni sud u Vršcu presudom K 571/10 od 08.11.2010. godine i Apelacioni sud u Novom Sadu presudom Kž1 83/11 od 28.03.2012. godine povredili načelo zabrane preinačenja na gore, propisano članom 382. ZKP, na taj način što su u ponovljenom postupku nakon ukidanja ranije prvostepene presude po žalbi branioca okrivljenog istog osudili na kaznu zatvora i izrekli mu meru bezbednosti zabrana upravljanja motornim vozilom „B“ kategorije, iako mu ova mera nije bila izrečena prvostepenom presudom ukinutom po žalbi branioca okrivljenog.

Stoga, presudama Osnovnog suda u Vršcu K. 571/10 od 08.11.2010. godine i Apelacionog suda u Novom Sadu Kž1 83/11 od 28.03.2012. godine u kasnijem toku postupka, okrivljenom nije mogla biti izrečena i ova krivična sankcija pored osude na kaznu zatvora.

Imajući u vidu izloženo, Vrhovni kasacioni sud je uvažavajući kao osnovane navode zahteva za zaštitu zakonitosti u ovom delu, utvrdio da je presudama Osnovnog suda u Vršcu K. 571/10 od 08.11.2010. godine i Apelacionog suda u Novom Sadu KŽ1. 83/11 od 28.03.2012. godine, na štetu okrivljenog I.M. učinjena povreda zakona iz člana 368. stav 1. tačka 9. u vezi člana 382. ZKP, koju je otklonio na taj način što je preinačio drugostepenu presudu tako što je okrivljenog I.M. zbog krivičnog dela teško delo protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz člana 201. stav 4. u vezi člana 195. stav 3. u vezi stava 1. KZ RS osudio na kaznu zatvora u trajanju od dve godine, nalazeći da ovako odmerena kazna odgovara olakšavajućim i otežavajućim okolnostima utvrđenim u redovnom postupku i da će se ovakvom kaznom postići svrha kažnjavanja iz člana 33. KZ SRJ.

Vrhovni kasacioni sud je imao u vidu navode zahteva da su prvostepeni i drugostepeni sud na štetu okrivljenog povredili krivični zakon iz člana 369. tačka 4. ZKP time što su izricanjem navedene mere bezbednosti prekoračili ovlašćenje koje sud ima po zakonu.

Međutim, Vrhovni kasacioni sud nalazi da su nižestepeni sudovi imali zakonsko ovlašćenje da okrivljenom za navedeno krivično delo izreknu meru bezbednosti zabrana upravljanja motornim vozilom u navedenom trajanju, pa izricanjem ove mere, nasuprot navodima zahteva za zaštitu zakonitosti, nije prekoračeno ovlašćenje koje sud ima po zakonu, već ovaj sud nalazi, kako je napred izneto da su prvostepeni i drugostepeni sud na navedeni način povredili zabranu preinčenja na gore iz člana 382. ZKP i na taj način učinili bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 9. ZKP.

Iz iznetih razloga Vrhovni kasacioni sud je postupajući na osnovu člana 30. stav 1. Zakona o uređenju sudova, na osnovu člana 425. stav 1. ZKP-a, uvažio zahtev kao delimično osnovan i preinačio pravnosnažnu presudu Apelacionog suda u Novom Sadu, dok je na osnovu člana 424. ZKP u ostalom delu odbio zahtev za zaštitu zakonitosti kao neosnovan i odlučio kao u izreci presude.

Zapisničar-savetnik,

Predsednik veća-sudija,

Vesna Veselinović ,s.r.

Bata Cvetković,s.r.